

«Да тръгне къмъ Търново и Севлиево; да разгледа всичка околия; да са пригответи за по-нататъшно нападане. Сетнѣ кога получи заповѣдь отъ главнокомандующия—да удари напредъ и да гледа да превземе Балканскитѣ проходи.»

Въ състава на отряда на генерала Гурко влизало и Българското ополчение (шестъ дружини). Другата му пѣхота състояла отъ: 4-та стрѣлкова бригада (четири баталиона), двѣ сотни пластуни съ 14 тона. Конницата състояла отъ 1 драгунска бригада подъ Князя Евгения Максимилиановича; 1 Сводна бригада подъ Князя Николая Максимилиановича; 1 донска казашка Бригада; 1 свободенъ гвардейски полускадронъ, 1 конниционерни отрядъ и една уралска казашка сотня.

Отряда на генерала Гурко право изъ Румъния преминалъ по моста на 21 Юния, и безъ да са бави, тръгва къмъ Търново. Гурко, повиканъ изъ Петербургъ стигналъ своя отрядъ по пътя къмъ старата столица на Българското Царство. Къмъ 24 Юния отряда безъ да срѣщне на пътя си какво годѣ препятствие отъ войски, или отъ обржжени жители, зель таково расположение:

Сводната бригада зела *Сухинъ-долъ*; Драгунската бригада Мрадего; Донската казашка бригада—Никюпъ; а главнитѣ сили на отряда—Батакъ.

Положителни извѣстия за турскитѣ сили въ Търново не е имала ни главната квартира, ни самъ генералъ Гурко. Благодарение на много вѣрни български водачи и разузнавачи, началника на предния отрядъ знаелъ положително това, че въ Търново нѣма голѣми сили. Оставало да направи рекогносцировка и той рѣшилъ това да стане отъ западната страна на Търново още на 25 Юния; на другия день той смѣталъ да удари отъ Пестокъ. Но не станжло за това нужда: Търново било зето *безъ-надѣзби*.